

וּבְשַׁעַתָּא דזמיןין לנטה**הָא בַּהֲאי עַלְמָא**, קרי
קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לחד מפניא, די מני
קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בִּרְשׁוֹתֵיה כל גש망ין דזמיןין
 לנטה**הָא בַּהֲאי עַלְמָא**, ואמר ליה, זיל איתי לי רוח
 פלוני. בההיא שעתא אתיא היה נשבתא,
 מטלבsha בדיוקנא דהאי עלםא, זה הוא ממןא
 אחוי לה קמי מלכאה קדיישא.

קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא אמר לה, ואומי לה, דבר
 תיחות להאי עלםא, דתשתדל באורייתא
 למנדע ליה, ולמנדע ברוז דמיהימנותא. אבל מאן
 דהויבhai עלםא, ולא אשתדל למנדע ליה, טוב
 ליה דלא יתברא. בגין כך אתה קמי מלכאה
 קדיישא, למנדע בהאי עלםא, ולאשתדל באיה
בקודשא בָּרוּךְ הוּא, ברוז דמיהימנותא.

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא אומר לו ומשבע
 אותה, שכשתרד לעולם הזה, שתשתדל
 בתורה לידעו אותו ולדעתו את סוד
 האמונה. שבל מי שהיה בעולם הזה ולא
 השתדל לידעו אותו – טוב לו שלא
 יברא. משום לכך נראה לפני המלך
 הקדוש, לדעת את העולם הזה,
 ולהשתדל בקדוש-ברוך-הוא בסוד
 האמונה.

באוצר אחד שם כל גשמות העולם
 מתרלבשות בדמיותיהם.
וּבְשֻׁעָה שְׁמוֹנִים לְרָדֶת לְעוֹלָם הוה,
 קורא הקדוש ברוך הוא למינה אחד
 שמונה הקדוש ברוך הוא בראשותו את
 כל גשמות העתידות לרדת לעולם
 הזה, ואומר לו: לך תביא לי רוחו של
 פלוני. אותה שעה באה אotta בשמה
 מלכשת ברכות של העולם הזה, והוא
 ממנה מראתה לפני הקדוש ברוך

הַדָּא הוא דכתיב, (דברים ז) אתה הראת לדעת, אתחויאת על יְדָא רהזהו ממנה, קמי קדשא בריך הוּא. לדעת למנדע ולאסתבלא בהאי עלמא, ברוזא דמיהימנותא, ברוזא דאוריתא. וכל מאן רהזה בהאי עלמא, ולא אשתקל באורייתא למנדע ליה, טוב ליה דלא אתררי, דהא בגין דא איתתי ליה קדשא בריך הוּא לבך נש בהאי עלמא.

לדעת כי יי' הוא האלhim. דא איהו כללא דכל רוזא דמיהימנותא, (נ"א כללא) דכל אוריתא, כללא דעילא ותטא, ורוזא דא איהו כללא דכל רוזא דמיהימנותא, והכבי הוא ודי. כללא דכל אוריתא, דא איהו רוזא דתורה שבכתב, ודא איהו רוזא דתורה שבעל פה, וכלא חד, כללא דרוזא דמיהימנותא, בגין דאיהו שם מלא, דאיהו רוזא

לשון הקורש

לדעת כי ה' הוא האלהים. והוא הכלל של כל סוד האמונה, כל של כל התורה, כלל שלם עלה ומטה. וסוד זה הוא הפלל של כל סוד האמונה, וכך זה ודי. הפלל של כל התורה וזה סוד התורה שבכתב, והוא סוד האמונה, שבכלי אחד, הפלל של סוד האמונה, בשכיב שהוּא שם מלא, שהוא סוד האמונה, ומהו? ה' אחד ושם

זהו שכותוב (דברים ח) אתה הראת לדעת. הראית על ידי אותו המנה לפני הקדוש ברוך הוא. לדעת - לדעת ולהסתבל בעולם הזה בסוד האמונה ובסוד התורה. וכל מי שהיה בעולם הזה ולא השתקל בתורה להכiero, טוב לו שלא נברא, שהריר בשכיב זה הביאו הקדוש ברוך הוא את האדם לעולם הנור.

דְמַהֲיִמּוֹתָא, וַיְמַאן אֵיתָו. ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, יי' אֶחָד שְׁמֻעַ יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד. דָא אֵיתָו יְהוּדָא חָד. וְשֵׁמוֹ אֶחָד, בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מֶלֶכְתָּו לְעוֹלָם וְעַד, הָא יְהוּדָא אֶחָרָא לְמַהְיוֹ שָׁמִיהָ חָד. וּרְזָא דָא (מלכים א יח) יי' הוּא הָאֱלֹהִים, דָא בְּתִיב, פֶּר אִינּוּ בִּיהוּדָא חָד.

וְאֵי תִּמְאָא, אֵי הַכִּי, בְּגֻנוֹנָא דְבִתִּיב, (זכריה י"ד) יי' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, לֹאו אֵיתָו יי' הוּא הָאֱלֹהִים, דָא יְהוָה בְּתִיב (נ"א יי' הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד) יי' אֶחָד וְשֵׁמוֹ הַזָּא אֶחָד, הַזָּה אִמְינָא הַכִּי. אָבֶל לֹא בְּתִיב, אֶלָּא יי' אֶחָד, וְשֵׁמוֹ אֶחָד, וְאַצְטְּרִיךְ לְמַיִּמר בְּגֻנוֹנָא דָא יי' הוּא, הָאֱלֹהִים הוּא, וְאַתְּחַזֵּי יי' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

אֶלָּא כֹּלָא חָד, דְבֶד מְתִינְחָדוֹ תְּרִין שְׁמָהּוֹ אֶלְין, דָא בִּיהוּדָא חָד, וְדָא בִּיהוּדָא חָד, בְּדִין תְּרִין שְׁמָהּוֹ אֶלְין אֶתְעַבְּידָו חָד, וְאַתְּכְלִילָו דָא

לשון הקודש

אחד. ה' אחד – שמע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אחד. וזה ייחוד אחד. וְשֵׁמוֹ אֶחָד, ברוך שם כבود מלכותו לעולם ועד – גורי ייחוד אחר להיות שמו אחד. וסוד זה – ה' הוּא הָאֱלֹהִים, זה כתוב בשמה ביחיד אחד.

וזאת תאמיר, אם כן, בדגם מה שבתוב השמות הלאיים, זה ביחיד אחד, לא הוּא ה' (זכריה י) ה' אחד וְשֵׁמוֹ אֶחָד,

בְּדָא, וְהִוֵּי כֹּלֶא שְׁמָא שְׁלִימָם, בִּיחוּדָא חֲדָא, וּבְכָנָן
יְיָ הַזָּא הָאֱלֹהִים, דָהָא כְּדִין אַתְּפָלֵיל בְּלֹא דָא
בְּדָא, לִמְהֹוִי חָד. וַעֲד דָא תִּינְחַדְוּ כָל חָד, דָא
בְּלַחְזֹדְיוֹ, וְדָא בְּלַחְזֹדְיוֹ, לֹא אַתְּפָלֵילוּ דָא בְּדָא,
לִמְהֹוִי בְּלֹא חָד.

כְּלֹא דְכָל אָוּרִיְתָא הַכִּי אִיהוּ וְדָאי, דָהָא
אָוּרִיְתָא אִיהִי תּוֹרָה שְׁבָכְתָב, וְאִיהִי
תּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶה. תּוֹרָה שְׁבָכְתָב, דָא אִיהִי דְכָתִיב
יְיָ. תּוֹרָה דְבָעֵל פֶה, דָא הַזָּא דְכָתִיב הָאֱלֹהִים.
וּבְגַנְזִין דָאָוּרִיְתָא אִיהִי רָזָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, אַקְרֵי
הַכִּי תּוֹרָה שְׁבָכְתָב וְתּוֹרָה דְבָעֵל פֶה, דָא כָלָל, וְדָא
פָּרֶט. כָלָל אַצְטְּרִיךְ לְפָרֶט, וְפָרֶט אַצְטְּרִיךְ לְכָלָל,
וְאַתִּינְחַדְוּ דָא בְּדָא, לִמְהֹוִי בְּלֹא חָד.

וַעֲלָה דָא, **כְּלֹא** דָאָוּרִיְתָא אִיהִי **כְּלֹא** דְעִילָא

לשון הקידוש

תּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶה. תּוֹרָה שְׁבָכְתָב, וְהַ
שְׁבָתּוֹב הָאֱלֹהִים. תּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶה, וְהַ
שְׁבָתּוֹב הָאֱלֹהִים. וּמְשׁוּם שְׁהַתּוֹרָה הָיָא
סּוֹד שֶׁל הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ, נִקְרָאת בְּךָ –
תּוֹרָה שְׁבָכְתָב וְתּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶה, וְהַ
כָלָל וְהַפְּרֶט. הַכָּלָל צְרִיךְ אֶת הַפְּרֶט,
וְהַפְּרֶט צְרִיךְ אֶת הַכָּלָל, וּמִתְּחִידִים וְהַ
עַם וְהַלְּחוּת הַכָּלָל אֶחָד.
וַעֲלָה זֶה הַכָּלָל שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁבָכְתָב וְהַ
שְׁבָתּוֹרָה הָיָה תּוֹרָה שְׁבָכְתָב וְהַ

וַתְּתַאֲ, בָּגִין דְשֶׁמָא דָא לְעִילָא, וְשֶׁמָא דָא לְתַתָּא,
דָא רְזָא דְעַלְמָא עַלְאָה, וְדָא רְזָא דְעַלְמָא תַתָּא,
וְעַל דָא בְּתִיב, אַתָּה הִרְאָת לְדִיעָת כִּי יֵי הַזָּא (ד'
קס"ב נ"א) הָאֱלֹהִים. דָא אִיהוּ כְלָלָא דְכָלָא, וְדָא
אָצְטְרִיךְ בָּר נֶשׁ לְמַנְדָע בְּהָאֵי עַלְמָא.

וְאֵי תִימָא, פְקוּדִי אָזְרִיתָא אָן אַינְזָן הַכָּא בְכָלְלָא
דָא. אֶלָּא דָא אִיהוּ זָכָר, וְדָא אִיהוּ שְׁמוֹר,
וְכָל פְקוּדִי אָזְרִיתָא בְּהָגִי בְּלִילָן, בְּרוֹזָא דְזָכָר
וּבְרוֹזָא דְשְׁמוֹר, וּכְלָא אִיהוּ חָדָר.

פתח רבי יוסף ואמր, הא דתגינן דצלוותא
דערבית חובה, חובה איה ודי, בגין
דקריאת שמע דערבית חובה, וקידשא בריך הוא
אתיחד בליליא, כמה דאתיחד ביממא, ומדת
לייליא אתבליל ביממא, ומדת יממא אתבליל

 לשון הקידוש

של מעלה ומטה, משום שם זה
למעלה ושל שם זה למטה וזה סוד של
באללה, בסוד של זכור ושמור, ותכל
העולם העליון, וזה סוד של העולם
התחתיו, ועל זה בתרוב אפה הראת
לדעת כי הוא האלים. והוא הפלל
של הפלל, וזה ציריך אדם לדעת בעולם
הזה.

וזאת תאמר, איך זה מצוות התורה
בלילה כמו שמתינו ביום, ומדת לילה
נכלה ביום, ומדת יום נכללה בלילה,
בأن בכלל הזה? אלא זה זכור וזה

בְּלִילִיא, וְאַתְּעָבֵיד יְהוָה חֶדָּא. וַיֹּאמֶר רְשׁוֹת, בְּגַין אִמּוֹרִין וּפְדָרִין דְמִתְאָבֵלי בְּלִילִיא וְהָא אָזְקִימְנָא.

כְּתִיב (דברים י) וְאַהֲבָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נֶפֶשׁ וּגוֹ, הָאֵי קָרָא אָזְקִימְנָא לִיהְיָה וְאַזְקִמְנָה חֶבְרִיא. אָבֵל אַית לְשָׁאָלָא, אֵי בְּהָאֵי יְהוָה דְשָׁמָע יִשְׂרָאֵל, אַתְּכַלֵּל כֵּלָא, יִמְנָא וְשָׁמָאָלָא, אָמְנָא (פת"ב) לְבָתָר וְאַהֲבָת (דברים יא) וְהָיָה אָמֵן שָׁמוֹעַ, דְהָא בְּיְהוָה אַתְּכַלֵּלוּ. אָבֵל הַתָּם בְּכָלָל, וְהָכָא בְּפִרְטָה, וְהָכִי אַצְטְּרִיךְ.

וּבְרוֹזָא דִיְהָיָה דָא אַתְעָרְנָא בֵיה, יְהוָה דָא אֵיתָהוּ בְּגַנוֹנָא דְתַפְלִין דְרִישָׁא, וְתַפְלִין דְדרוֹעָא. בְּתַפְלִין דְרִישָׁא אַרְבָּעָה פְרִשְׁיָן, וְהָא אַתְּמָר, וְהָכָא תָלָת שְׁמָהּוּ אִינּוֹן. הַתָּם בְּתַפְלִין דְרִישָׁא, אַרְבָּעָה פְרִשְׁיָן, כֵל חַד וְחַד בְּלָחֹודְזָוִי,

לשון הקודש

ונעשה יהוד אחד. ומפני שאמר רשות - אחר בך ואהבת, (שם יא) ויהי אם שמע, שחררי ביהود נבללו? אָבֵל שם בְּכָל, וְכָא בְּפִרְטָה, וְכָה צְרִיךְ.

ובמוד' היהוד הזה הערנו בו, היהוד הזה הוא במו של התפלין של ראש והתפלין של ורוע. בתפלין הראש ארבע פרשיות, והרוי נתבאה, וכאון שלשה שמות הם. שם בתפלין של ראש, ארבע נבל הפל - ימין ושמאל, למה (פת"ה

וְהַכָּא תִּלְתָּ שָׁמֶהָן, מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי.

אֲלֹא אִינּוֹן אַרְבָּעָה פְּרִשְׁיָין, הָא אַתְּעַרוּ בָּהוּ, חֶדֶן קְיֻדָּה קְדָמָה עַלְּאָה. וְחֶדֶן רְזָא דַעַלְמָא דָאָתִי. וְחֶדֶן יְמִינָא. וְחֶדֶן שְׂמָאָלָא. אַלְיָן רְזָא דְתִפְלִין דְרִישָׁא. וְהַכָּא, בְּרָזָא דִיחְזָדָא דָא, תִּלְתָּ שָׁמֶהָן, וְאִינּוֹן בְּגֻנוֹנָא דְאִינּוֹן אַרְבָּעָה פְּרִשְׁיָות. יְיָ קְדָמָה, אֲלֹהֵינוּ רְזָא נְקֻדָּה עַלְּאָה, רְאֵשִׁיתָא דְכָלָא. אֲלֹהֵינוּ רְזָא דַעַלְמָא דָאָתִי. יְיָ בְּתִרְאָה, בְּלָלָא דִימִינָא וְשְׂמָאָלָא בְּחֶדֶן, בְּכָלָא חֶדֶן, וְאַלְיָן אִינּוֹן תִּפְלִין דְרִישָׁא, וְדָא אֵיתָו יְהָזָדָא קְדָמָה.

תִּפְלִין דִדרוֹעָא, בְּלָלָא דְכָלָהֵן בְּחֶדֶן, וְדָא אֵיתָו רְזָא בְּרוֹךְ שֵׁם כְּבָוד מִלְכָוֹתָו לְעוֹלָם וְעַד. הַכָּא בְּלָלָא דְאִינּוֹן תִּפְלִין דְרִישָׁא, דָאָתְּבִלְלָיו גַּו תִּפְלִין דִדרוֹעָא.

לשון הקידוש

סוד הָעוֹלָם הַבָּא. ה' הַאַחֲרוֹן – בְּלָל שֶׁל יְמִין וְשְׂמָאָל בְּאַחֲרֵי בְּכָל אַחֲרֵי. תִּפְלִין שֶׁל רָאשׁ, וְזֶהוּ הַיְהוּדָה הָרָאשָׁן. תִּפְלִין שֶׁל וּרְוֹעַ, הַבְּלָל שֶׁל בְּלָל אַלְהָא בְּאַחֲרֵי, וְזֶהוּ סָוד בְּרוֹךְ שֵׁם כְּבָוד שְׂמָאָל. אַלְוּ סָוד תִּפְלִין שֶׁל רָאשׁ. וּבָאָן בְּסָוד הַיְהוּד הַזֶּה שֶׁלּוּשָׁה שָׁמוֹת, וְהֵם בָּמוֹ שָׁאוֹתָן אַרְבָּע פְּרִשְׁיָות. ה' הָרָאשָׁן וְנְקֻדָּה עַלְיוֹנָה, רְאֵשִׁית הַבָּל. אֲלֹהֵינוּ –

פְּרִשְׁיָות, בְּלָל אַחַת וְאַחַת לְבָדָה, וּבָאָן שֶׁלּוּשָׁה שָׁמוֹת. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלֹא, אַוְתָּן אַרְבָּע פְּרִשְׁיָות הַרִּי הַעִירָה בָּהָן, אַחַת נְקֻדָּה רְאֵשִׁיתָה עַלְיוֹנָה, וְאַחַת סָוד הָעוֹלָם הַבָּא, וְאַחַת יְמִין, וְאַחַת שְׂמָאָל. אַלְוּ סָוד תִּפְלִין שֶׁל רָאשׁ. וּבָאָן בְּסָוד הַיְהוּד הַזֶּה שֶׁלּוּשָׁה שָׁמוֹת, וְהֵם בָּמוֹ שָׁאוֹתָן אַרְבָּע פְּרִשְׁיָות. ה' הָרָאשָׁן וְנְקֻדָּה עַלְיוֹנָה, רְאֵשִׁית הַבָּל. אֲלֹהֵינוּ –

וְרֹזֵא דָא, בָּרוֹךְ: דָא רֹזָא דַנְקִידָה עַלְאָה, דָאִיהוּ
ברֹזֶה, בְּכָל בְּרָכָא נְבָעֵין מַתְפָּנוֹ. וְאֵי תִּמְאָ
עַלְמָא דָאִתִּי אֲקִירִי בָּרוֹזֶה. לֹאָוּ חַבִּי, דָהָא נְקִידָה
עַלְאָה אִיהוּ דָכֶר, עַלְמָא דָאִתִּי נְזַקָּבָא. אִיהוּ בָּרוֹזֶ
וְאִיהִי בְּרָכָה. בָּרוֹיךְ דָכֶר. בְּרָכָה נְזַקָּבָא. וְעַלְ דָא
ברֹזֶה אִיהוּ נְקִידָה עַלְאָה, שֶׁם: דָא עַלְמָא דָאִתִּי,
דָאִיהוּ שֶׁם גָּדוֹל, כַּמָּה דָאִתִּי אָמֵר (יהושע ז') וּמָה
תַּعֲשֵׂה לְשֵׁמֶךְ הָגָדוֹל. בְּבּוֹדֶה: דָא בְּבּוֹד עַלְאָה,
דָאִיהוּ יִמְנָא וִשְׁמָאלָא.

וְכָלְהּוּ כְּלִילָן בְּהָאי תִּפְלָה שֶׁל יָד, דָאִיהוּ
מִלְכּוֹתוֹ, וְגַטִּיל בְּלָא בְּגַוִּיה, וּבְהָאי
מִלְכּוֹתוֹ אֲתָכְלִילָן בֵּיה עַלְמַיִן בְּלָהּוּ, לְמַיִן לְזֹן,
וְלִסְפָּקָא לְזֹן, בְּכָל מָה דָאָצְטְּרִיבָא וְעַל דָא
לְעוֹלָם וְעַד.

לשון הקודש

ומוד וְה, ברוך – זה סוד הנתקדה העליונה, שהוא ברוך, שבְּלָה הברכות נובעות ממש. ואם האמר, העולם הבא הוא שגקרה ברוך – לא בְּהָא שחרי הנתקדה העליונה היא זכר, העולם הבא ובמקבתה הוא ברוך והיא ברכה. ברוך זכר, ברכה נתקבה. ולבן ברוך הוא נתקדה אוטם ולספּק לְהָם בְּכָל מָה שָׁאָרִיכִים, עליזנה. שם – זה העולם הבא, שהוא

וְדֹא אִיהוּ יְהוּדָה דַתְפֵלִין דִרִישָׁא, וַתְפֵלִין
דִדרוּעָא, וּבְגֻנוּגָא דָרוֹזָא דִיהוּדָה דַתְפֵלִין,
הֲכִי אִיהוּ יְהוּדָה דְכָלָא, וְדֹא אִיהוּ בְרִירָא דְמֶלֶה.
וְהָא סְדָרָנָא יְהוּדָה דָא קְמִי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְאָמַר
לֵי, דָהָא בְאַרְבָּע גּוֹנוּגִין אַתְסִדֵּר יְהוּדָה, וְדֹא בְרִירָא
מְבָלָהָו, וְהֲכִי אִיהוּ וְדֹאי, וּבְלָהָו רָזָא דְמַהִימָנוֹתָא,
אָבָל סְדָרָא דַתְפֵלִין, דָא אִיהוּ יְהוּדָה עַלְאָה,
בְּדִקָא יָאוֹת.

וּמְגֹו דָאַתְבֵלְילָו יְמִינָא וַשְׁמָאַלָא בְרָזָא דְשָׁמָא
קְדִישָׁא בָאַרְחָ בְלָל, אַצְטְרִיךְ לְבַתָּר לְאַפְקָא
לוֹזָן בָאַרְחָ פְרָט, אָבָל לָאו בָאַרְחָ יְהוּדָה, דָהָא
יְהוּדָה בְקָרָא קְדָמָה אִיהוּ, לְמַהְיוּ יְהוּ"ה אֶחָד
בַתְפֵלִין דִרִישָׁא, וּשְׁמוֹ אֶחָד בַתְפֵלִין דִדרוּעָא, וְהָנוּ
כָלָא חָד. פִינּוֹן דִיהוּדָה דָא אַתְסִדֵּר בְלָא בְכָלָלָא
מִרִישָׁא דְגַזְקָוָה עַלְאָה, (ס"א דָאִיהוּ רַאשִיתָא רְכָלָא) אַצְטְרִיךְ

לשון הקודש

וְזֹהוּ הַיחוּד שֶׁל תְפֵלִין שֶׁל רָאשׁ וַתְפֵלִין
שֶׁל וּרוּעָן, וּבָמוֹ שְׁפָזֶד הַיחוּד שֶׁל תְפֵלִין
הַשֵּׁם הַקְרֹושׁ בְדַרְךְ בְלָל, זָרִיךְ אַחֲרֵךְ
הַדָּבָר. וּבָרֵי סְדָרָנוּ הַיחוּד הַזֶּה לִפְנֵי
הַמְנוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאָמַר לֵי, שָׁהָרִי
בְאַרְבָּעָה גּוֹנוּגִים הַסְּפִתָּר הַיחוּד, וּזָהָו
הַמְבָחָר מְבָלָם, וּבָהָא וְדֹאי, וּבָלָם
סּוֹד הַאמֹנָה. אָבָל סְדָרָה תְפֵלִין וּזָהָו

לְבַתָּר לְאַתְּעָרָא מִרִישָׁא (ס"א מרויא) **דְגַהּוֹרָא קְדֻמָּה,**
דְאֵיהּוּ רִישָׁא דְכַלָּא.

וְאַהֲבָתְךָ דָא רַאשִיתָא דִימִנָא, לְמִרְחָם לִיה
לְקוֹדְשָׁא בָרִיךְ הוּא בְרַחִימָו
דְאַתְּדֶבֶקְוֹתָא דִילִיה, וּמְאָן אֵיהּוּ. (נ"א בְרַחִימָו רַאתְעָר יְמִינָא)
יְמִינָא, דְאֵיהּוּ אַתְעָר בְרַחִימָו. מְאָן דְרַחִים לִיה
לְקוֹדְשָׁא בָרִיךְ הוּא, אֵיהּוּ אַתְעָר יְמִינָא דִילִיה
לְגַבְיהָ. וּמִקְבֵּל לִיה (דף קט"ב ע"ב) בְרַחִימָו. פֶל מְלִין
דָעַלְמָא לֹא תְלִין אֶלָא בְרַעֲוֹתָא, רֹוח אַמְשִׁיךְ רֹוח
וְאַיִתְיִ רֹוח וְסִימְנָךְ דָא (איוב לד) אָם יִשְׁים אֶלְיוּ לְבוֹ
רֹוחוּ וְגַשְׁמָתוּ אֶלְיוּ יְאַסּוֹף.

פְּדָ אַתְעָר בָּר נְשָׁ רַחִימָו לְגַבְיִ קְדֻשָּׁא בָרִיךְ הוּא,
אַתְּעָרִוָתָא דִימִנָא לֹא אַתְעָר, אֶלָא בְתִלְתָּ
גּוֹנוֹגִין, בְמָה דָאָת אָמֵר, (דברים ו) בְכָל לְבָבֶךָ. וּבְכָל

לשון הקודש

בְכָל מִהְרָאשׁ שֶׁל הַגְּדוּלה הַעֲלִיָּה,
(שהוא ראשית הפל) צְרִיךְ אַחֲרֶךָ לְהַעֲרֵר
מִהְרָאשׁ (מִתְשָׂוֵה) שֶׁל הַאוֹר הַרְאָשׁוֹן, שְׁחוֹא
רָאשׁ הַפְּלָל.

יאסְפָת.

כְשַׁמְעוֹרֶר הָאָדָם אַהֲבָה לְקַדּוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוּא, הַתְּעוֹרֹרוֹת הַיְמִינָן לֹא נַעֲזָה אֶלָא
בְשִׁלְשָׁה גּוֹנוֹגִין, כְמוֹ שָׁנָאָמָר (דברים ו) בְכָל
לְבָבֶךָ וּבְכָל נְפָשֶׁךָ וּבְכָל מְאָדָה. הַרְ

וְאַהֲבָתְךָ – זו ראשית הימין, לאהוב את
הקדוש ברוך הוא באהבה של הקדוקות
שלו, ומהו? (אהבה של התוערות הימין) הימין,
שהוא מעורר האהבה. מי שאוהב את
הקדוש ברוך הוא, הוא מעריר את ימינו

נְפִשָּׁה. וּבְכָל מַאֲדָךְ. הֵא תִּלְתָּת גּוֹגִין הַכָּא. דְּלֹא
תִּמְאָ אֹהֶן אֹהֶן. דְּהֵא לֹא בְּתִיב אֹהֶן בְּכָל
לְבָבָה, אֹהֶן בְּכָל נְפִשָּׁה, אֹהֶן בְּכָל מַאֲדָךְ. אֶלְאֶ בְּלַהּוּ
אַצְטְּרִיךְ, לְבָא נְפִשָּׁה וּמְמוֹנָה. וּכְדִין קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הַזָּא אַתְּעָר יְמִינָה לְגַבִּיהָ, וּפְשִׁיט לִיהָ לְקַבְּלִיהָ,
וּמְקַבְּלָא לִיהָ.

יעל דְּאָ בְּתִיב,

(תהלים ק) נָאָם יְיָ לְאַדְנִי שֵׁב
לִימִינִי. וּרְזָא דְּהָאָי קְרָא, הֵא אַתְּעָרָנָא
בִּיהָ, דְּדָוד מַלְכָא עַל דְּרִגָּא דִילִיהָ קָאָמָר, פֶּר
אַתְּקָשָׁר בִּימִינָא. תְּלִיסָר פְּקוּדִין הַכָּא בִּימִינָא,
וְאַהֲבָת אַת יְיָ אַלְהִיךְ, הֵא חֲדָא. בְּכָל לְבָבָה,
תְּרִין. וּבְכָל נְפִשָּׁה, תִּלְתָּת. וּבְכָל מַאֲדָךְ, אַרְבָּע.
וּשְׁנַנְתָּם לְבָנִיךְ, חַמְשָׁא. וּדְבָרַת בָּם, הֵא שִׁיתָּא.
בְּשִׁבְתָּךְ בְּבִיתָךְ, הֵא שְׁבֻעָה. וּבְלִבְתָּךְ בְּדָרָךְ, הֵא
תְּמִינָא. וּבְשִׁבְבָּךְ, הֵא תְּשֻׁעה. וּבְקַוְמָךְ, הֵא

לשון הקודש

בָּנו, שָׁקוֹר הַמֶּלֶךְ עַל דְּرִגָּתוֹ אָמָר,
זֶה, שְׁהָרִי לֹא בְּרוֹב אוֹ בְּכָל לְבָבָךְ אוֹ
בְּכָל נְפִשָּׁה אוֹ בְּכָל מַאֲדָךְ. אֶלְאֶ צְרִיךְ
אַת כָּלָם, לְבָב נְפִשָּׁה וּמְמוֹנָה. וְאֶוְהָרוֹשׁ
בְּרוֹךְ הוּא מַעַיר אַת יְמִינָו אֶלְיוֹן, וּפְשִׁיט
לְבָנִיךְ - חִמְשָׁה. וּדְבָרַת בָּם - הָרִי שְׁשָׁה.
וּעַל זֶה בְּתוּב,

(תהלים ק) נָאָם יְיָ לְאַדְנִי
שֵׁב לִימִינִי. וּסְזָד הַבְּתוּב תֹּוו הָרִי הַעֲרָנוּ

בְּדָרָךְ - שְׁמוֹנָה. וּבְשִׁבְבָּךְ - הָרִי תְּשֻׁעה.

עשרה. וקשרתם לאות על ידה, היא חד ספר. וזהו לטעפת בין עיניך, היא תריסר. ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, היא תלייסר.

תלייסר פקודין אליו, תלין בימינא, ושמאל לא אתבליל בימינא, והבי אצטריד, ובכל זמנא דשמאל לא אתער, ימינה שארית ביה בראש. ובגין דא, אם יופון, שמאל לא אתבליל בימינא. ואי לאו, ימינה אתבליל בשמאלא, ושלטא שמאל לא. וסימנא דא, אם בראש, בגון (ויקרא כו) אם בחוקותי תלבו. ובכל אחר, שמאל לא אתער ברוחומו ברזא דימינא, ולבד אחר אתתקוף דיניה, במה דאצטריד. ובך אצטריד בכל אחר, והא אתערו חבריא, בהני מלין. אתה רבוי חייא ונש��יה.

פתח ואמר (שמות כו) ואת המשן תעשה עשר

לשון הקידוש

ובקופך – הרי עשר. וקשרתם לאות על גבلك בימין. ואם לא, הימין נבל בשמאל, ושולט השמאלו. וסימן לויה, אם בראש, במזו אם בחוקתי תלכו. ובכל מקום השמאלו מהעורך באחבה בסוד הימין, אחר כן מתחזק דינו במזו שאריה, וכן צരיך בכל מקום, וזה העירו החברים בדברים הללו. בא רבוי חייא ונש��ו.

פתח ואמר, ואת המשן תעשה עשר מתחיל בראש. ולכון אם יופו, השמאלו

ובקופך – הרה עשר. וקשרתם לאות על ידה – הרה אחת עשרה. וזהו לטעפת בין עיניך – הרה שתים עשרה. ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך – הרה שלוש עשרה.

שלש עשרה המצוות הלווי תלויות בימין, והשמאל נבל בימין, וכן צരיך. ובכלؤمن שמתעורר השמאלו, הימין מתחיל בראש. ולכון אם יופו, השמאלו

יריעות וגוי, הָא הַכֹּא רְזֵא דִיהוּדָא, דְהָא תְקוֹנָא דְמִשְׁבָּנָא מִמֶּה דְרֵגָן אֲיַהָג, דְבָתִיב בֵּיה וְהָיָה הַמִּשְׁבָּן אֶחָד. לְאַתְּחַזָּאָה דְכָל שִׁיבִּין דְגֻפָּא, בְּלָהּוּ רְזֵא דְגֻפָּא חָד. בְּבָר נְשׁ אִית בֵּיה בְּמָה שִׁיבִּין עַלְאָין וְתָאַין, אַלְיָן פְּגִימָאָין לְגַוּ, וְאַלְיָן בְּאַתְּגָלִיא לְבָר, וּבְלָהּוּ אַקְרָיוֹן גִּיפָּא חָדָא, וְאַקְרָיוֹ בָּר נְשׁ חָד, בְּחַבּוֹרָא חָדָא. אָוֹף הַכִּי מִשְׁבָּנָא, בְּלָהּוּ שִׁיבִּין בְּגֻוָּנָא דְלָעִילָּא, וּבְדַרְתְּהָבָרוֹ פָּלָא בְּחָדָא, בְּדַיְן בְּתִיב וְהָיָה הַמִּשְׁבָּן אֶחָד. (נ"א בְּגֻוָּנָא דָאָרָם).

פקודי אָוּרִיְתָא, פָּלָא שִׁיבִּין וְאַבְרִין, בְּרְזֵא דְלָעִילָּא. וּבְדַרְתְּהָבָרוֹן בְּלָהּוּ בְּחָד, בְּדַיְן בְּלָהּוּ סְלַקְוּ לְרְזֵא חָד. רְזֵא דְמִשְׁבָּנָא, דְאַיְהָוּ אַבְרִין וְשִׁיבִּין, בְּלָהּוּ סְלַקְוּ לְרְזֵא דָאָרָם, בְּגֻוָּנָא דְפְקִידָי אָוּרִיְתָא, דְהָא פְקִידָי אָוּרִיְתָא, בְּלָהּוּ בְּרְזֵא דָאָרָם, דְבָר וְנוֹקָבָא, דְבָדַר מִתְּחָבְרוֹן בְּחָדָא, אַינְנוּ חָד, רְזֵא

לשון הקודש

יריעות וגוי. הָרִי בְּאָן סָוד הַיְהוּדָה, שָׁהָרִי אֶחָד. אָפְכָה הַמִּשְׁבָּן בְּלָהָאָיְבָרִים בְּמוֹתָןָנוּ שֶׁל הַמִּשְׁבָּן הוּא מִמֶּה דְרָגָות, שְׁבָתוֹב בּוּ וְהָיָה הַמִּשְׁבָּן אֶחָד. לְהָרָאות שְׁפָל הָאִיבָרִים שֶׁל הַגּוֹף בְּלָם אִיבָרִים בְּסָוד שֶׁל גּוֹף אֶחָד. בָּאָרָם יִש בְּמָה אִיבָרִים עַלְיוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, אַלְהָה פְּנִימִים לְפָנִים, וְאַלְהָה בְּגַלְיָה לְחוֹזֵץ, וּבְלָם נְקָרָאים גּוֹף אֶחָד, וְגַךְרָא אָרָם אֶחָד בְּחַבּוֹרָה.

דָּאֵדָם. מִאֵן דְּגָרָע אֲפִילוֹ פְּקוּדָא חֶדָּא דָאָרוּרִיתָא,
בְּאַלּוּ גְּרָע דִּיְקָנָא דְמַהְיָמָנוֹתָא, דְּהָא בְּלָהוּ שְׁיִפְיוֹן
וְאַבְרִין בְּדִיְקָנָא דָאֵדָם, וּבְגַיְן כֵּה כַּלָּא סְלָקָא בְּרַזְאָ
דִּיחָזָדָא. וְעַל דָּא, יִשְׂרָאֵל אַיְנוֹן גּוֹי אֶחָד, דְּכַתְּיבָה,
(יחזקאל ל"ד) וְאַתָּנוּ צָאֵנִי צָאֵן מְרֻעִיתִי אָדָם אַתֶּם. וּבְתִיבָה
(שמואל ב' ז) מֵי בְּעַמְךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְגּוֹן.

רַבִּי יִצְחָק הָזָה שְׁבִיחָה קָמִיה דָרְבֵי אֶלְעֶזֶר, אָמַר
לֵיה, וְדָאי רְחִימָוּ דְקֹודְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְבָר
נְשָׁרְחִים לֵיה, לֹא אַתְעַר אֶלְאָ מְלָבָא, בְּגַיְן דְלָבָא
אַיְהוּ אַתְעַרְתָּא לְאַתְעַרָא לְגַבְיהָ רְחִימָוּ, וּרְחַמְנָא לְבָא
בְּעֵי אֵי הַכִּי, אָמַאי בְּתִיב בְּכָל לְבָבָה, וְלְבָתָר וּבְכָל
נְפָשָׁה. דְמַשְׁמָע דְתְּרִין גּוֹנִין אַיְנוֹן, חֶד לְבָא, וְחֶד
נְפָשָׁא, אֵי לְבָא הוּא עֲקָרָא, מֵאֵי נְפָשָׁא. אָמַר
לֵיה, וְדָאי לְבָא וּנְפָשָׁא תְּרִין אַיְנוֹן, וְאַתְּאַחֲדָן לְחֶד.

לשון הקודש

שָׁהָרִי מִצּוֹתָה הַתּוֹרָה בְּלָם בָּסָוד שֵׁל רַבִּי יִצְחָק הָזָה
אָדָם, וְזֶכֶר וְגַנְקָבָה, שֶׁבְשֶׁמֶרֶתְּבָרִים
בְּאַחֲרֵי הַמִּזְבֵּחַ הַמִּזְבֵּחַ הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ
הָוּא שָׁאָדָם אֲוֹהָב אֹתוֹ לֹא מִתְּעוֹרֶתָה
אֶלְאָ מְהֻלָּבָב, מִשּׁוּם שְׁלֵב הָוּא
הַתְּטוֹרָות לְהַעֲיר אַלְיוֹן אֲהָבָה. (וְהַקְדּוֹשׁ
בְּרוֹךְ הָוּא רֹצֶה אֶת הַלְּמָם אִם כֵּה, לִפְמָה בְּתֹבוֹ
בְּכָל לְבָבָךְ וְאַחֲרֵךְ וּבְכָל נְפָשָׁה,
שֶׁמְשָׁמָע שְׁהָם שְׁנִי גּוֹנִים, אַחֲרֵךְ הַלְּבָב
וְאַחֲרֵה הַנְּפָשָׁת? אִם הַלְּבָב עֲקָר – מַה אָרוּךְ
נְפָשָׁת? אָמַר לוֹ, וְדָאי שְׁלֵב וּנְפָשָׁה הָם
(שמואל-ב' ז) מֵי בְּעַמְךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְגּוֹן.

זהא לְבָא וַנֶּפֶשׁ אַוְמָנוֹנָא, בְּלָהו אַתְּאָחָדוֹ דָא
בְּדָא, וְלְבָא אִיהוּ עֲקָרָא וַיְסֹדָא דְבָלָא.
זהא דְאַתְּמָר בְּכָל לְבָבָה, בְּתְּרֵין לִיבָן אִיהוּ
דְאִינְהוּ תְּרֵין יִצְרָאֵן, חַד יִצְרָא טָבָא, וְחַד
יִצְרָא בִּישָׁא, וְתְּרֵין אַלְיוֹן כָּל חַד וְחַד אַקְרָא לְבָה,
דָא (דף קס"ג ע"א) אַקְרָא לְבָטָבָה, וְדָא אַקְרָא לְבָרָעָה.
וּבְגִין פְּךָ אִיהוּ לְבָבָה, דְאִינְנוּ תְּרֵין, יִצְרָא הַטָּבָה
וַיִּצְרָא הַרְעָה.

וּבְכָל נֶפֶשׁ, וּבְנֶפֶשׁ מִיבָעֵי לֵיה, מַאי וּבְכָל
נֶפֶשׁ, הָאֵי בְּכָל אַמְאי. אַלְא לְאַכְלָלָא
נֶפֶשׁ וַיְרֹא חַד וְנֶשֶׁמָה, דָא אִיהוּ וּבְכָל נֶפֶשׁ, בְּכָל
מַה דְאַחַיד הָאֵי נֶפֶשׁ. וּבְכָל מַאֲדָה, אַוְתָּהָכִי בְּמַה
וַיִּגְנַּן אִינְנוּ דְמָמוֹנָא, בְּלָהו מְשֻׁנְיוֹן אַלְיוֹן מְאַלְיוֹן, וְעַל
דָא בְּתִיב בְּכָל. רְחִימָוּ דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הֵוָא, לְמִמְסָר
לֵיה בָל דָא, לְמִרְחָם לֵיה בְּכָל חַד וְחַד.

לשון הקודש

שנים, ומתרחקים לאחד. שחררי לְבָה
ונֶפֶשׁ וּמְמוֹן, בָּלָם אַחֲנִים זֶה בְּנֹת, וְהַלְבָב
וְהַאֲעָקָר וְיִסְׂדָר הַבְּלָבָל.
וזה שנאמר בְּכָל לְבָבָה, בשני לבבות
הוא, שניהם שני יציריים, אחד יוצר טוב
ואחד יוצר רע. ושני אלה, בְּלָא אַחֲר וְאַחֲר
נקרא לְבָה. זה נקרא לְבָטָבָה, וזה נקרא
לְבָרָעָה. ומשמעותם בְּךָ הֵוָא לְבָבָה, שניהם

וְאֵי תִּמְאָ, בַּיְצֶר הַרְעָהָךְ יִכְילֵ בָּרָנֶשׁ לְמִרְחָם
לִיהְ, דְּהָא יִצְרֵר הַרְעָהָמְקֹטְרָגָא אֵיהְוָ, דְּלָא
יִקְרַב בָּרָנֶשׁ לְפַולְחָנָא דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וְהָיָךְ
יִרְחָם לִיהְ בַּיהְ. אַלְאָ, דָא אֵיהְוָ פַולְחָנָא דְקֹדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא יִתְיר, בְּפָנֵי יִצְרֵר הַרְעָה אַתְכְפִיאָ לִיהְ,
בְּגַין רְחִימָיו דְקָא מִרְחָם לִיהְ לְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא.
דְבָרֵד הָאֵי יִצְרֵר הַרְעָה אַתְכְפִיאָ, וְתַבְרֵר לִיהְ הַהְוָא בָּרָנֶשׁ,
דָא אֵיהְוָ רְחִימָיו דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, בְּגַין
דִּידְיעָ לְקָרְבָּא לְהַהְוָא יִצְרֵר הַרְעָה, לְפַולְחָנָא
דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא.

הַכָּא אֵיהְוָ רֹזָא לְמִארִי מִדִּין. בֶּל מַה דְעַבְרָ
קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עִילָּא וְתַתָּא, בֶּלֶא אֵיהְוָ
בְּגַין לְאַחֲזָה יִקְרָא דִילִיהְ, וּבֶלֶא אֵיהְוָ לְפַולְחָנִיהְ.
וּבַיְ מָאוֹ חַמְיִי עַבְדָא, דְלָהָנוֹי מִקְטָרָגָא דְמִארִיהְ,

לשון הקוריש

שְׁפְשַׁחְתֵּצֶר הַרְעָהָהָנָה נְכַנֵּעַ וְהָאָדָם הָוָה
שׁוֹבֵר אָתוֹו, זֹהֵי אַהֲבָת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוָה, מִשּׁוּם שִׁיְזַע לְקָרֵב אֵת אָתוֹו יִצְרֵר
הַרְעָה לְעַבּוֹדָת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.
בָּאוֹן הָוָא סּוֹד לְבָעֵלִי הַדִּין. בֶּל מַה
שְׁעוֹשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַעַלָּה וּמְטָה,
הַבְּלָה הָוָא בְּרִי לְהָרְאֹות בְּבוֹדוֹ, וְתַכְלֵל
הָוָא לְעַבּוֹדָתוֹ. וּבַיְ מַי רָאָה עַבְדָן
שְׁמַקְטָרָגָן אֶת אָרוֹנוֹ, וּבֶל מַה שְׁרָצָוֹן.
אַהֲבָת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמִסְרָר לוֹ בֶּל
וְהָ, לְאַהֲבָ אָתוֹו בֶּל אַחֲרֵי וְאַחֲרֵי.
וְאַם תָּאמֶר, בַּיְצֶר הַרְעָה אֵיךְ אָדָם יִכְלֵל
לְאַהֲבָ אָתוֹו, שְׁהָרִי יִצְרֵר הַרְעָה
מִקְטָרָגָן שְׁלָא יִקְרַב אָדָם לְעַבּוֹדָת
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאַיְדֵי יִאַהֲבָ אָתוֹו בּוֹ?
אַלְאָ זֹהֵי עַבּוֹדָת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
יוֹתֵר, בְּשַׁחַצְרָר הָנָה נְכַנֵּעַ לוֹ מִשּׁוּם
הַאַהֲבָה שָׁאוֹהָב אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.